

عنوان مقاله:

هوش مصنوعی و صدور احکام کیفری؛ تصمیم سازی یا تصمیم گیری؟

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوق تطبیقی، دوره 27، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

محمد صادق شیخوند - PhD. Student in Criminal Law and Criminology, Department of Faculty of Law, Theology and Political Sciences, science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

روح الدین کرد علیوند - Doctor and researcher in the field of criminal law and criminology, responsible for the coordination of Rennes Foundation research projects, Rennes University, Rennes, France

بهروز مینایی - Associate Professor, Department of Computer Engineering Iran University of Science and Technology (IUST), Tehran, Iran

محمد آشوری - Professor in Criminal Law and Criminology, Department of Faculty of Law, Theology and Political Sciences, science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

محمدعلی مهدی ثابت - Assistant Professor in Criminal Law and Criminology, Department of Faculty of Law, Theology and Political Sciences, science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

نقش آفرینی فناوری های مرتبط با هوش مصنوعی در دانش حقوقی بسان اکثر رشته های علمی دیگر قابل توجه می باشد. علوم جنایی حقوق محور و نظام عدالت کیفری نیز از حضور این فناوری بی بهره نمانده و استفاده از سیستم های مرتبط با هوش مصنوعی در مراحل مختلف رسیدگی های کیفری در بسیاری از کشورهای توسعه یافته اجرایی می باشد. سوال اساسی آن که آیا فناوری های مرتبط با هوش مصنوعی در مرحله مربوط به صدور حکم کیفری نیز قابل توصیه بوده یا خیر؟ و در فرض اعمال، چه چالش هایی پیش روی آن است؟ پژوهش توصیفی و تحلیلی حاضر حاکی از آن است که: تاثیرگذاری احساسات شخصی در رسیدگی های قضایی، عدم دقت و سرعت کافی در رسیدگی به پرونده ها، اعمال تعصبات و سلیق فردی و سوگیری های آگاهانه یا ناآگاهانه، از جمله مهم ترین دلایل توجیه ضرورت بهره مندی از فناوری های هوش مصنوعی در مرحله صدور حکم است؛ اما در این مسیر، پوشاندن ردای قضاوت آفت این مسیر بوده و چالش هایی همچون جانب داری، عدم شفافیت، انسان زدایی در فرایند تصمیم گیری و همسان گرایی در قضاوت را به همراه خواهد داشت. بر این بنیاد، حضور هوش مصنوعی به عنوان ابزاری تصمیم ساز، تسهیل گر و دستیار در مرحله صدور حکم کیفری قابل توصیه است؛ اما استفاده از این فناوری به شکل تصمیم گیر و مستقل، مخالف با اقتضانات قضاوت و کیفردهی آموزه ای مدرن بوده، گسست های آیینی به همراه داشته و سهم انسان در برقراری عدالت را زیر سوال خواهد برد.

کلمات کلیدی:

Artificial Intelligence, Legal Criminal Sciences, Artificial Intelligence Judgement, Artificial Intelligence Decision Making

هوش مصنوعی، علوم جنایی حقوق محور، قضاوت هوش مصنوعی، تصمیم سازی هوش مصنوعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1924356>

